

Vi have til at begynde med indgivet et Andragende til Regeringen om Understøttelse paa Finansloven til videregaaende Uddannelse af Sygeplejersker, da det først og fremmest er os om at gjøre, at Sygeplejerskernes Trang til videregaaende Uddannelse kan blive tilfredsstillet.

Foruden nogle og tredive overordentlige Medlemmer — blandt hvilke findes 4 af Kommunehospitalets Overlæger —, tæller Dansk Sygeplejerraad mellem 70 og 80 Medlemmer, der have gjort fra 3 til 20 Aars Hospitalstjeneste, naar undtages enkelte, der først ville naa deres 3die Aar i Løbet af Vinteren.

Endvidere agte vi at afholde maanedlige Sammenkomster med kortere Foredrag, Diskussion o. l.

Man lader til at lægge Hovedvægten i Angrebet paa, at jeg ikke skulde have tilstrækkelig praktisk Uddannelse. Uddannelse hvori? og hvortil?

Hvad den praktiske Sygepleje angaar, saa agter jeg ikke at blande mig deri, udover hvad ethvert tænkende Menneske har Ret til. Den Side af Sagen kan trygt overlades til mine 5 Kolleger i Bestyrelsen. De have gjort fra 9 til 16 Aars Hospitalstjeneste — tilsammen 63 Aar. Lægge vi hertil den Snes Aar, hvor jeg har beskæftiget mig teoretisk med Sygepleje — hvad man dog indrømmer mig! — saa tror jeg, vi maa have tilstrækkelig mange Aar.

Naar Sygeplejerskerne henvendte sig til mig, var det, fordi de mente, at min mangeaarige Interesse for Sygepleje og mit Kendskab til Foreninger kunde komme dem til Gode. Jeg haaber at skulle retfærdiggjøre den Tillid, de have vist mig, og som for mig rigelig opvejer den Uvilje, jeg har mødt fra andre Sider.

Man skriver: „er der ikke andet i Vejen, end at Formanden i det maaske lidt hovedkulds opstaaede Sygeplejerraad fjernes, saa lad det dog ske“ Jeg synes, man skulde overlade Foreningens Medlemmer at afgjøre, hvorvidt Formanden skal fjernes eller ej.

Endvidere opfordrer man mig til at hæve det nydannede Sygeplejerraad og at anbefale dets Medlemmer at slutte sig til Majoriteten.

Mig bekendt hører det ikke til en Formands Forretninger at opløse en Forening mod Medlemmernes Ønske.

Hvad vilde man sige, om jeg vilde faa nogle Herrer og Damer til at underskrive en Opfordring til den ledende Senior om at opløse Studenterforeningen? Og hvad vilde man sige, naar tilmed en stor Del af de omtalte Herrer og Damer slet ikke vare Studenter og altsaa slet ikke vilde kunne blive Medlemmer af Studenterforeningen?